

N:o 38.

Af grefve **H. E. G. Hamilton**, om ändrade bestämmelser i fråga om stämpelbeläggning af vaxel och check.

Då Riksdagen sistlidet år rörande stämpelafgiften för vaxlar beslöt de ändrade bestämmelser, som med innevarande års ingång trädte i kraft, var, enligt hvad af frågans behandling hos bevillningsutskottet och i kamrarna oförtydligt framgår, afsigten endast att afskaffa den särskilda stämpelafgift, som införts genom 1894 års stämpelförordning. Faktiskt kom emellertid beslutet derjemte att i en annan riktning medföra en icke oväsentlig skatteförhöjning, som dock, så vidt jag kunnat finna, icke alls var af Riksdagen åsyftad.

Det framhålles nemligen uttryckligen i slutet af den inom bevillningsutskottet afgifna reservation, som blef Riksdagens beslut i ämnet, att gällande bestämmelser angående stämpel å utrikes vaxlar ansetts böra bibehållas oförändrade. Detta skedde emellertid icke, utan fingo dessa bestämmelser en väsentligen ändrad innebörd derigenom, att ur författningen uteslöts den i 1894 års förordning upptagna generella — både på härstädes och i utlandet utställda vaxlar tillämpliga — bestämmelsen om stämpelfrihet för sådana vaxlar, som stälts att vid uppvisandet betalas af medel, som hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren. Härigenom hafva alla å vista vaxlar och anvisningar från utlandet på svensk bank eller bankir från och med innevarande års ingång blifvit stämpelpligtiga, samt t. ex. de s. k. »money ordres» på ofta mycket små belopp, som af svenska emigranter i Amerika inköpas för hemsändande af deras besparingar, underkastade en stundom ganska dryg beskattning.

Bih. till Riksd. Prot. 1899. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 8 Häft. (N:is 38—42). 1

Att detta emellertid icke af Riksdagen åsyftats kan man äfven sluta af det beslut, som sedermera fattades angående stämpel å check, som likstälts med vaxel, dock med det tillägg, att check, som är stäld att betalas af medel, hvilka hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren, är fri från stämpel —, en bestämmelse, som icke står i öfverensstämmelse med Riksdagens beslut angående stämpel å vaxlar, och som derjemte fristående medför den oegentlighet, att en eljest stämpelpliktig anvisning kan undgå stämpelbeläggning endast genom att benämnas »check».

Då, enligt hvad jag erfarit, de nu afsedda bestämmelserna, för hvilka några befogade motiv icke lära kunna anföras, redan inom de kretsar, som deraf beröras, förorsakat mycket missnöje, samt desamma i sjelfva verket aldrig varit underkastade Riksdagens pröfning, utan synas hafva tillkommit endast genom en bristfällig formulering, har jag trott dem, så snart ske kan, böra rättas till öfverensstämmelse med Riksdagens verkliga afsigt. Jag tillåter mig därför hemställa:

1) att Riksdagen måtte besluta, det rubriken »Vaxel» under § 8 i förordningen angående stämpelafgiften skall erhålla följande ändrade lydelse:

»*Vaxel*, godkänd eller protesterad; lika med *skuldebref*.

Der vaxel ställes att å utrikes ort betalas eller är utfärdad å utrikes ort, skall, oberoende af den stämpel, som i allmänhet är stadgad, vaxeln, då den utställes eller, om den utfärdas utom riket, innan den här i riket öfverlåtes eller till godkännande eller betalning företes, förses med stämpel af 50 öre för belopp, ej öfverstigande 1,000 kronor, och derutöfver 50 öre för hvarje påbörjadt tusental kronor, hvarå den lyder, dock att frihet från stämpel eger rum för vaxel, som är stäld att vid uppvisandet betalas af medel, som hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren, äfvensom för vaxel, som är dragen från utlandet på utlandet och endast är betalbar i utlandet.

Är vaxel utfärdad i flere exemplar och har ett af dem blifvit med nyssnämnda särskilda stämpel försedt, vare de öfriga från sådan stämpel fria.

2) att Riksdagen måtte besluta, det rubriken »*Check*» under § 8 i förordningen angående stämpelafgiften skall erhålla följande ändrade lydelse:

»*Check*; lika med *Vexel*.»

3) att de här ofvan under 1) och 2) föreslagna ändringar i stämpelförordningen må tillämpas redan under innevarande år och så snart ske kan.

Stockholm den 23 januari 1899.

Hugo E. G. Hamilton.

N:o 39.

Af herr **C. Sandquist**, om tillägg till 63 § i lagen om väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Rörande vägskattens debitering, indrifning och redovisning finnes stadgadt uti väglagens 63 §, som följer:

»Konungens befallningshafvande ombesörjer, på vägstyrelsens derom framställda begäran, att vägskatten varder genom vederbörande i sammanhang med kronoskatterna debiterad, indrifven och redovisad, på sätt om landstingsmedel är föreskrifvet; egande Konungens befallningshafvande jemväl att förordna om afskrifning af sådana afgifter till vägkassan, som i anseende till bristande tillgångar icke kunnat indrifvas.»